

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Гамбулова А.С.

студентка,

Науковий керівник: Савчак В.В.

кандидат юридичних наук, доцент,

Навчально-науковий інститут права

Університету державної фіскальної служби України

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

Зовнішньоекономічна діяльність (далі ЗЕД) – діяльність суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, побудована на взаємовідносинах між ними, що має місце як на території України, так і за її межами [1].

ЗЕД є важливою і невід'ємною сферою господарської діяльності підприємств, фірм, всіх учасників ринкових відносин. Відбулася в сучасному суспільстві переоцінка принципів і модельних характеристик економічного розвитку змінила уявлення про міжнародне співробітництво.

Розвиток зовнішньоекономічних операцій в Україні останнім часом характеризується негативними тенденціями, від'ємним сальдо товарообігу та незадовільною структурою експортно-імпортних операцій. Україна все більше набуває ознак сировинного приросту великих держав, зі слабо розвиненою в науковому та технічному плані економікою, що обумовлює поглиблене вчення причин та чинників, які сприяють такому становищу. Головне місце в цій проблемі займають питання визначення оптимальних рішень, спрямованих на вдосконалення зовнішньоекономічної політики держави, захист її економічних інтересів та прискорення економічного розвитку.

Серед досить значної кількості проблем та перешкод на шляху розвитку зовнішньоекономічної діяльності в Україні, можна визначити такі:

- відсутність єдиної загальнонаціональної парадигми реалізації пріоритетних завдань міжнародної інтеграції;
- невизначеність напрямів спеціалізації українського експорту;

- низька конкурентоспроможність українських експортних товарів на світовому ринку;
- внутрішньополітична нестабільність;
- звуження внутрішнього ринку для національних виробників високотехнологічних та побутових товарів;
- надмірна залежність експортних поставок від окремих ринків;
- надмірна залежність від імпорту енергоносіїв;
- значна кількість труднощів у освоєнні національними товаровиробниками іноземних ринків через недосконалість фінансових розрахунків, недостатній розвиток інфраструктури ринку;
- незначне залучення прямих іноземних інвестицій.

Чинні проблеми зовнішньоекономічної діяльності в Україні, вимагають здійснення певних перетворень та проведення в економіці держави прогресивних, інноваційних заходів, які б дали змогу вийти на новий рівень розвитку як міжнародних відносин, так і країни в цілому [2].

Розв'язання проблеми можливе лише за умови вкладення капіталу та впровадження сучасних інноваційних розробок у пріоритетні галузі, іншими словами, забезпечення інтенсивного розвитку економіки.

З метою подолання вищенаведених проблем зовнішньоекономічної діяльності на державному рівні потрібно здійснити ряд важливих перетворень, зокрема:

- вкладення капіталу та впровадження сучасних інноваційних технологій у пріоритетні галузі розвитку з метою вирішення проблем із неякісним виробництвом товару, а також створення сприятливих економічних умов для вирішення питання збільшення кількості виготовлення продукції національного товаровиробника;
- створення умов розвитку конкурентного середовища та участі українських товаровиробників у закордонних виставках;
- розвиток сфери послуг у зв'язку із залученням до співпраці одного з історичних культурних центрів, що сприятиме збагаченню туристичної бази для європейських мешканців, розширенню транспортної інфраструктури, меж кредитного та страхового ринків, а також покращенню фінансового середовища європейських країн;
- суттєві позитивні зрушення у структурі споживчого ринку як ЄС, так і України, за рахунок розширення асортименту товарів і послуг [3].

Отже, зовнішньоекономічна діяльність України буде ефективною, лише після усунення усіх визначених проблем та запровадження нових

методів її реалізації, що будуть спрямовані на розвиток галузей України та забезпечать перехід на вищий рівень світового ринку.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» № 959-ХІІ від 16.04.1991. Відомості Верховної Ради України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/959-12>.
2. Коломацька С.П. Зовнішньоекономічна діяльність в Україні: правове регулювання та гарантії здійснення: Навч. посіб. / С.П. Коломацька – К.: Професіонал, 2004.
3. Михайлишин Л. І. Вектори інтеграції України в ЄС чи СНД / Л. І. Михайлишин // Науково-інформаційний вісник: «Економіка». – 2013. – № 3. – С. 172-181.

Роль А.В.

студентка,

Університет державної фіскальної служби України

ПОНЯТТЯ СПЕЦІАЛЬНОГО РЕЖИМУ ГОСПОДАРЮВАННЯ ТА ЙОГО ВИДИ

Діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва незалежно від того, здійснюється така діяльність з метою отримання прибутку чи без такої мети, здійснюється в межах певного правового режиму із дотриманням його вимог.

Поряд із загальними правилами здійснення господарської діяльності, Господарським кодексом України (далі – ГК України) передбачена можливість здійснення господарської діяльності в спеціальних режимах господарювання.

В ГК України як і в інших нормативно-правових актах відсутнє нормативне визначення поняття «спеціальний режим господарювання». Тому вважаємо за необхідне з'ясувати підходи науковців щодо визначення понять «правовий режим», «спеціальний правовий режим» і на підставі їх аналізу сформулювати власне визначення поняття «спеціальний режим господарювання».

Вперше комплексно дослідити поняття «правовий режим» намагався С. С. Алексєєв у своїй монографії «Общие дозволения и общие запреты в советском праве». Вчений визначав правовий режим як порядок